

na usługi. Krajowy porządek prawny powinien uregulować zagadnienie środków prawnych mających na celu zapewnienie ochrony uprawnień przysługujących jednostkom na mocy tego obowiązku w taki sposób, by środki te nie były mniej korzystne niż podobne środki prawne o charakterze wewnątrz krajowym ani by nie powodowały, że korzystanie z tych uprawnień stanie się praktycznie niemożliwe lub nadmiernie utrudnione. Obowiązek przejrzystości wynika wprost z art. 43 WE i 49 WE, które są bezpośrednio skuteczne w wewnętrznym porządku prawnym państw członkowskich, z pierwszeństwem przed wszelkimi przepisami prawa krajowego, które byłyby z nimi niezgodne.

(¹) Dz.U. C 142 z 7.6.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 kwietnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Pest Megyei Bíróság — Republika Węgierska) — CIBA Speciality Chemicals Central and Eastern Europe Szolgáltató, Tanácsadó és Kereskedelmi Kft. przeciwko Adó — és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály

(Sprawa C-96/08) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Opodatkowanie bezpośrednio — Składka na szkolenie zawodowe — Podstawa obliczania składki do opłacenia przez przedsiębiorstwa mające siedzibę na terytorium krajowym — Uwzględnienie kosztów wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w oddziałach w innym państwie członkowskim — Podwójne opodatkowanie — Możliwość obniżenia kwoty brutto składki)

(2010/C 148/06)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Pest Megyei Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: CIBA Speciality Chemicals Central and Eastern Europe Szolgáltató, Tanácsadó és Kereskedelmi Kft.

Strona pozwana: Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Pest Megyei Bíróság — Wykładnia art. 43 WE i 48 WE — Uregulowanie krajowe przewidujące uwzględnianie dla celów ustalenia podstawy obliczania składek na szkolenia zawodowe przedsiębiorstwa mającego siedzibę na terytorium krajowym kosztów wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w oddziale mającym siedzibę w innym państwie członkowskim, także

wówczas, gdy przedsiębiorstwo to jest zobowiązane do ponoszenia równoważnego obciążenia z tytułu zatrudniania pracowników w tym innym państwie członkowskim.

Sentencja

Artykuły 43 WE i 48 WE stoją na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, na którego mocy przedsiębiorstwo mające siedzibę w tym państwie jest zobowiązane do opłacania składki takiej jak składka na szkolenie zawodowe, której kwota obliczana jest na podstawie kosztów wynagrodzeń włączając koszty dotyczące oddziału tego przedsiębiorstwa w innym państwie członkowskim, jeżeli w praktyce przedsiębiorstwu takiemu uniemożliwia się skorzystanie, w stosunku do tego oddziału, z przewidzianych w tym uregulowaniu możliwości obniżenia rzeczonej składki lub dostęp do nich.

(¹) Dz.U. C 142 z 7.6.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 kwietnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — E. Friz GmbH przeciwko Carstenowi von der Heydenowi

(Sprawa C-215/08) (¹)

(Ochrona konsumentów — Umowy zawarte poza lokalem przedsiębiorstwa — Zakres stosowania dyrektywy 85/577/EWG — Przystąpienie do zamkniętego funduszu rynku nieruchomości utworzonego w formie spółki osobowej prawa cywilnego — Odwołanie oświadczenia)

(2010/C 148/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: E. Friz GmbH

Strona pozwana: Carsten von der Heyden

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof (Niemcy) — Wykładnia art. 1 ust. 1 i art. 5 ust. 2 dyrektywy Rady 85/577/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie ochrony konsumentów w odniesieniu do umów zawartych poza lokalem przedsiębiorstwa (Dz. U. L 372, s. 31) — Zakres stosowania — Przystąpienie konsumenta do zamkniętego funduszu rynku nieruchomości działającego w formie spółki osobowej, którego cel polega zasadniczo na lokowaniu kapitału — Skutki prawne odwołania oświadczenia

Sentencja

- 1) Dyrektywa Rady 85/577/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie ochrony konsumentów w odniesieniu do umów zawartych poza lokalem przedsiębiorstwa ma zastosowanie do umowy, zawartej w okolicznościach takich jak okoliczności będące przedmiotem sporu przed sądem krajowym, dotyczącej przystąpienia przez konsumenta do zamkniętego funduszu rynku nieruchomości utworzonego w formie spółki osobowej prawa cywilnego, jeżeli cel przystąpienia polega przede wszystkim nie na uzyskaniu członkostwa w rzeczowej spółce, lecz na ulokowaniu kapitału.
- 2) Artykuł 5 ust. 2 dyrektywy 85/577 nie stoi na przeszkodzie, w okolicznościach takich, jak okoliczności sprawy przed sądem krajowym, normie krajowej, zgodnie z którą, w razie odwołania oświadczenia o przystąpieniu do zamkniętego funduszu rynku nieruchomości utworzonego w formie spółki osobowej prawa cywilnego, złożonego w następstwie akwizycji w domu nie na życzenie konsumenta, konsument posiada roszczenie przeciwko spółce o zapłatę należności z tytułu podziału majątku na skutek wystąpienia, obliczanej z zależności od wartości jego wkładu na dzień wystąpienia z funduszu, a zatem może ewentualnie otrzymać tytułem zwrotu kwotę niższą niż wynosił jego wkład lub być zmuszonym do tego, by mieć udział w stratach tego funduszu.

(¹) Dz.U. C 209 z 15.8.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 kwietnia 2010 r. — Claudia Gualtieri przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-485/08 P) (¹)

(**Odwołanie — Oddelegowany ekspert krajowy — Dieta dzienna — Zasada równego traktowania**)

(2010/C 148/08)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Claudia Gualtieri (przedstawiciele: adwokaci P. Gualtieri i M. Gualtieri)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciel: J. Currall, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 10 września 2008 r. w sprawie T-284/06 Gualtieri prze-

ciwko Komisji, w drodze którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 30 stycznia 2006 r. odrzucającej wniosek skarżącej zmierzający do dostosowania — w następstwie jej rozvodu — kwoty diet należnych na podstawie art. 17 decyzji Komisji C(2002) 1559 z dnia 30 kwietnia 2002 r. dotyczącej zasad mających zastosowanie do oddelegowywanych ekspertów krajowych, ze zmianami.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) C. Gualtieri zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 32 z 7.2.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 kwietnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Handelsgesellschaft Heinrich Heine GmbH przeciwko Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV

(Sprawa C-511/08) (¹)

(**Dyrektywa 97/7/WE — Ochrona konsumentów — Umowy zawierane na odległość — Prawo odstąpienia od umowy — Obciążenie konsumenta kosztami wysłania towaru**)

(2010/C 148/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Handelsgesellschaft Heinrich Heine GmbH

Strona pozwana: Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 6 ust. 1 akapit pierwszy zdanie drugie oraz art. 6 ust. 2 dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość (Dz.U. L 144, s. 19) — Przepisy krajowe pozwalające na obciążenie konsumenta kosztami wysłania towaru w razie odstąpienia od umowy